

Külföldi részképzés: Sacramento

Élménybeszámoló

Már a kiutazás előtt nagyon sok érdekes újdonság ért, amit egyébként ritkán tapasztalunk meg, például az amerikai vízumigénylés. Ezalatt a témérdek kérdőív és online ügyintézés mellett járhattunk az amerikai nagykövetségen is. Már itt találkozhattunk a kultúra eltéréseivel, az ügyintézés teljesen más menetével és hogy mennyire veszik komolyan a dolgukat és mennyire vállalnak és bíznak felelősséget a magánszemélyekre. Itthon úgy oldják meg a fontos dolgokat, hogy az átlagember ne is tudjon benne elrontani semmit, próbálják úgy intézni, hogy ne legyen lehetősége bajba keverni magát, míg az Amerikaiak pontosan elmagyaráznak mindent, megfogalmazzák és tájékoztatnak mindenről, de utána a saját felelősségünk a döntés, nem fogják a kezünket. Ez egy teljesen más látásmód, ami átjárja a kinti ügyintézés és élet minden egyes területét és fontos hozzá alkalmazkodni, különben sok meglepetés ér minket.

A kiutazás meglepően könnyen ment, bár sosem voltam még ilyen távol és ilyen hosszú repülőúton, várakozásaim ellenére pozitív csalódások értek a kényelmet illetően. San Francisco repülőtere nem akkora monumentális építmény, mint gondoltam, habár kilépve az ajtón rögtön látszik a hihetetlen kusza autópálya-hálózat, mely több szinten keresztezi saját magát és az ember feje fölött is felhajtók és lehajtók mennek. Úgy gondoltam 16 óra utazás elég lesz egyben, így San Francisco-ban szálltam meg egy napot a hosszú repülőút után, és csak másnap utaztam Sacramento-ba, hogy az egyetemi bejelentkezést és beköltözést intézzem. Ez alatt az egy nap alatt meglepődve tapasztaltam, hogy milyen sokan nem tudnak angolul, annak ellenére, hogy San Francisco-ban élnek. A taxisofőr, a gyorséttermi eladó, a kisboltos... egy szavukat sem értettem sokszor. El sem tudom képzelni, hogy élnek meg angoltudás nélkül.

A tömegközlekedés jegyértékesítés, a távolsági busz foglalás, étel rendelés, hivatalos ügyintézés, minden sokkal könnyebb és sokkal inkább felhasználóbarát, mindenre van online megoldás, az ember a telefonjáról el tud intézni gyakorlatilag bármit. Csak reggel a telefonon vettem egy pár buszjegyet, amiket felszálláskor aktiválok és nincs automata, nincs jegyellenőr, sokkal egyszerűbb minden.

Az Airbnb szoba, amit foglaltam San Francisco-ban egy hihetetlen élmény volt, nem is számítottam rá. Bár teljesen ismeretlenként egy nem túl jó környékre foglaltam a szállást véletlenül, mégis, mikor felértem a szobába és megláttam a csodálatos kilátást, ami a szobához tartozó kis tanulószobából nyílt a belvárosra, akkor éreztem igazán, hogy megérkeztem az ígéret földjére. Sosem láttam még felhőkarcolókat, igazi metropoliszt, és pont úgy nézett ki, ahogy az ember elképzeli a filmek és videojátékok után. Ennek a „kis” polgári lakásnak a rossz környéken pont olyan fekvése volt és pont azt a szobát kaptam ahonnan a kilátás az örök kedvencem marad. (1. kép)

Ezen a napon, ahogy kiléptem a reptérről, folyamatosan értek a kultúrsokkok. Azt gondoltam a fejlett Európából és annak egy viszonylag fejlett országából nagyon sok meglepetés nem érhet, mi lehet más, hisz Amerika is egy fejlett ország. Nem Afrikába, vagy Dél-Amerikába

utaztunk, hogy nagy legyen a kulturális különbség. Azonban mivel ekkora a távolság a kettő között és teljesen külön úton fejlődnek, hiába vannak hasonló fejlettségi szinten, minden egyes apróság teljesen más és új. A táblák, a jelölések, a hozzáállás, minden újdonság, hiába hittem, hogy hozzá vagyok szokva az interneten és filmekben keresztül. Először a nagy tereket és ezek kihasználtságát vettem észre. A San Francisco-ba vezető autópálya helyenként 8 sávós egy irányban. Az emberek nyugodtan vezetnek, általában sokkal előzékenyebbek és figyelmesebbek egymással. Amire azt mondják, hogy dugó az igazából egy vasárnap reggeli csendélet Budapesten. A kis polgári olcsó ház, amiben egy éjszakát megszálltam óriási volt, hiába számított kicsinek és réginek ottani viszonylatban, látszott rajta a kényelem és a luxus. Itthoni szemmel óriási volt a 3 szintes épület, három hálószobával, egy szintén óriási és stílusos nappalival, 8-10 fős ebédlővel, és egy akkora konyhával, amekkora egy kisebb belvárosi lakás Budapesten. A bizalom szintje a tulaj részéről szintén hihetetlen volt Európaiként. Nem is találkoztunk, csak megmondta, hogy juthatok be a saját házába, mindent nyugodtan használhatok, csak tartsam rendben. A jetlag-nek alapvetően nem tulajdonítottam nagy jelentőséget, de a 9 óra eltolódás csak érezte hatását, egy héten keresztül délután elaludtam, de éjszaka nem tudtam. Emiatt azonban egész éjszaka figyelhettem a csodás kilátást, a város éjszakai életét távolról.

Ezután másnap átutaztam Sacramento-ba, hogy beköltözzek a kollégiumba a Sacramento State kampuszán (2. kép). Itt értek az első negatív csalódások is sajnos, az egyetemi élet nem olyan színes, mint vártam. A nagyon drága szoba igazából egy nagyon apró, gyakorlatilag teljesen üres és felszerelés mentes kis helység, amit nekem kellett felszerelni és élhetővé tenni, itt kezdődtek a kihívások és kalandok. Nem nagyon foglalkoztak a cserediákokkal úgy, mint Európában, ahol minden nap programot és bulikat szerveznek az Erasmus közösségek. Itt kaptunk egy eligazítást az legfontosabb dolgokról, illetve egy San Francisco-i egy napos kirándulást (3. kép). Minden mással egyedül kell boldogulnia a cserediáknak, szociális élettel, turistáskodással, stb. Ebből kifolyólag nem olyan színes és hihetetlen élmény-gazdag a cserediák élet Amerikában, mint ahogy például az Erasmusról általában beszélni szoktak Európában. De a hely magában így is annyira más, hogy abszolút életre szóló élményt biztosít. Bár nem volt folyamatosan programunk, mégis megszerveztük magunknak és megnéztünk nagyjából mindent, amit szerettünk volna. Sokkal autentikusabb élményt nyújt így a hely, olyan, mint ha ténylegesen ott élnénk, boldogulnánk, ami természetesen a hétköznapi élet negatív aspektusait is tartalmazza. Sokszor nagyon embert próbáló volt emiatt ez a félév, de sokat fejlődtem és úgy érzem, sokkal könnyebben tudnék egyedül boldogulni ezek után.

Az egyetem kampusza tényleg óriási, legalább 2 km-es túra, ha keresztbe át akarunk sétálni rajta. Itt minden szakterületet lehet tanulni egy helyen, legalább 30 épület tartozik az egyetemhez és mind más tanulmányokhoz kapcsolódik. A diákok és alapvetően mindenki egyaránt sokkal komolyabban veszi a felsőoktatást, aminek része lehet, hogy nagyon-nagyon drága is ezen a földrészén a továbbtanulás. Teljesen más a légkör és a hangulat az órákon, mindenki maximális figyelemmel van, nincs beszélgetés és más elfoglaltság, ami sajnos az egyik oka annak, hogy az egyetem keretein belül nem sok új barátot sikerült szerezni, jóformán senkit nem ismertem meg az óráimról. A koliban sincs nagy társasági élet, ami előtt teljesen értetlenül állok, bár nincs összehasonlítási alapom, mert itthon nem voltam kollégista soha. Óriási a szigor, szabályok tömkelege vonatkozik az itt lakókra. Az egyetem nem támogatója

semmiféle közösségi eseménynek, bulinak, ami a társasági életet és a közösség kiépítését nagyban megnehezíti. Egyetlen szabadidős program, amit szerveznek, az amerikai foci meccsek (4. kép), amik előtt nagy összejövetelek vannak a sportpálya parkolójában. Minden esetre a cserediák csapattal nagyon jóban lettünk, mivel egymásra voltunk utalva gyakran együtt is szerveztünk túrákat, kirándulásokat is.

Az étkezés meglepően sok nehézséget okozott az egész földrészen. Egyszerűen nem ismerik a tál étel fogalmát, ha főétkezést tartanak, gyorskaját esznek, ami szendvics, burger, pizza, kínai, vagy mexikói gyorskajából tevődik össze. Emiatt a magyar konyhához szokva különösen nehéz fél évig nem éhen halni ezen a földrészen, ha főzésre limitált a lehetőség. Ezek a gyorséttermek viszont elképesztő mennyiségben vannak jelen, az itthoni két nagy hamburger lánchoz képest ott egy háztömbben több van, összesen legalább 20 félével találkoztunk. Vannak azonban olyan városrészek, ahol autóval haladva, több utcán keresztül láthatunk egymással szembe néző gyorséttermeket, egészen abszurd élmény.

A közlekedés szintén teljesen más. Van tömegközlekedés, de ez budapestiként, főleg Sacramento-ban nagyon kevés és nem fejlett. Találkoztam több olyan diákkal is aki még soha életében nem ült tömegközlekedésen, mivel mindenki autóval jár körülbelül 16 éves kortól. Ebből kifolyólag nem sokan használják a buszokat, nem is lehet jóformán élni, eljutni sehova autó nélkül. Mivel itthon is sokat foglalkozom autókkal, a kinti élet megkönnyítésére vettem is magamnak egy olcsó autót a félév időtartamára. A vásárláshoz egy óriási 2 emeletes vonattal utaztam San Joséba, közel 4 órát, ami már magában felért egy kirándulással. Az autóvásárlás ügyintézése is meglepően könnyű volt és maga az autó nagyon sokszor könnyítette a hétköznapi életet, továbbá sok túrára is elvitt minket és sokkal olcsóbb volt összességében, mint a bérlés, vagy más távolsági közlekedési mód.

Több kiránduláson is voltunk a nemzetközi csapat többi tagjával, megnéztük a környék legtöbb látványosságát. Jártunk először San Francisco-ban a suli által szervezett fél napos túrán, 3 állomással, a Union Square-en, Pier 39-en és a Golden Gate híd lábánál, szinte csak futólag. Voltunk a Point Reyes-nél egy gyalogtúrán (5. kép), ami egy SF-től északra lévő természetvédelmi terület része, nagyon érdekes tengerparti rész, amelyet még soha sem láttam. Teljesen különböző a mediterrán tengerpartoktól, hideg van és a sziklás és magas part mentén mindent fű borít. Voltunk a Lake Tahoe-nál, ami a legszebb tó amit valaha láttam (6-7. kép). Nagyon érdekes mennyire különböző a tó természeti környezete és a körülötte lévő kisvárosok, csupán csak 2,5 órányira Sacramento-tól. A tó északi részén lévő Northstar California Resort síterepen végre kipróbálhattam a Downhill hegyi kerékpározást is, ami régi vágyam volt, és azt kell mondjam, az egyik legjobb napom volt, amit ezen a földrészen töltöttem (8-9. kép). Ide egy bérelt autóval mentünk, amit egy Airbnb-hez hasonló applikáción lehetett bérelni. Itt az emberek kiadhatják saját autóikat idegeneknek, pont, mint az Airbnb lakásmegosztó szolgáltatása. Itthon elképzelni nem tudnánk, hogy egy idegennek odaadjuk az autónkat, de ott mégis működik. Olyan szintű bizalommal kezelt az ismeretlen tulajdonos, hogy az új autóját mikor kibéreltem, csak küldött egy üzenetet, hogy a ház előtt parkol és benne a kulcs, neki el kellett szaladnia a boltba. Jól esett a bizalom de teljesen meglepett, hogy ilyen könnyedén kezelik ezeket a dolgokat (10. kép).

A távolságok óriásiak, teljesen más a távolság érzete a helyi embereknek, mint nekünk Európában. Van aki az egyetem és otthon között hétvége 4-6 órát ingázik, amennyi idő alatt Európában 3 országot is átszelhetünk. De mi is gyorsan megértettük, hogy ott a ritkás elrendezés miatt a 6 órára lévő Los Angeles egyáltalán nem tűnik távoli utazásnak. Sokkal kisebb a népsűrűség is és a több térrel sokkal nagyobb is minden, a kisutcákban nem épphogy elfér két autó, mint itthon, hanem legalább 5 egymás mellett (11. kép), a házak, kertek, szobák, járdák, minden nagyobb, mindennek több helyet hagytak.

Voltunk egy egész napos túrán a Yosemite nemzeti parkban egy másik magyar cserediák vezényletével, ahova már a saját autómmal vihettem a csapat egy részét. Nagyon autentikus élmény volt már emiatt is, de a park maga, lélegzetelállító szépségeket mutatott minden egyes helyen, ahol megálltunk. Még egy látványosság, amihez hasonlót nem lát máshol az ember. (12-15. kép)

Tettünk egy három napos hétfégi túrát Los Angeles felfedezésére is 4 másik cserediákkal a bolygó különböző pontjairól. Itt kevés időt töltöttünk összességében, de ebbe a 3 napba belesűrítettük a legkülönbözőbb látványosságokat, amiket LA nyújthat. Az első naplementénket a Griffith Observatory-ból néztük, ahonnan belátni ezt a – San Francisco-val ellentétben – óriási várost, majd másnap sétáltunk és reggeliztünk a Hollywood Boulevard-on, (ahol kiderült, hogy a Hollywood felirat meglepően kicsi és távoli, nem úgy mint a filmekben), majd megnéztük a Universal Studio-hoz tartozó City Walk-ot, ami egy örületes hely, a legextrémebb dizájnos éttermek és boltok sorakoznak itt. Délután egy olasz étteremben ettünk, ami mégis inkább nagyon amerikai volt, még ez sem hasonlított európai konyhára. Megnéztük a Hollywood fölött lévő hegyeket, a legdrágább környékek egyikét, ahol a leggazdagabb hírességek laknak. Ezután az óriási épületekkel és 6-8 sávú utakkal tűzdelt belvárosban fejeztük be az estét, ahol az OUE torony 70. emeletéről néztük a naplementét. A legextrémebb hely, ahol valaha naplementét néztem. Utolsó nap kinéztünk a tengerpartra, a Santa Monica Pier és a Venice Beach nem maradhatott ki a látványosságok közül, ahol láttuk valószínűleg LA legdrágább ingatlanjait, majd a híres Pacific Coast Highway-en indultunk el hazafelé, sajnos pont esőben. (16-21. kép)

Utolsó nagyobb négy napos túránk Las Vegasba vezetett, ahova alapvetően egy koncert miatt indultunk el. Nézegettem, hogy Amerikában vajon több esélyem van-e találkozni a kedvenc zenekaraimmal, akik sosem jártak még Magyarországon környékén, és mint kiderült, a két legfontosabb pont együtt turnézik és lesz egy koncertjük Vegasban, a Hard Rock Cafe Live Las Vegas nevű, igen hangzatos helyen. Ez kihagyhatatlannak ígérkezett, úgyhogy köré szerveztünk egy egész kirándulást. Ide szintén autóval mentünk, azonban a 11 órás út már bőven túllépte a határt, amennyit még szívesen levezetek egyben, ezt is megtanultuk. Vegas a fényűzés határait nem ismerő bálványozása. Minden egyes épületen, szállodán csak ámultunk, milyen örütségeket képesek megvalósítani, ha nincs akadály. A legextrémebb talán a Caesar's Palace nevű hely, amelyik akkora, hogy nem fért bele egy fényképbe, és belső folyosóin egy görög kisváros utcáit építették fel. A Las Vegas felirat meglepően apró és eltörpül a város többi monumentális látványossága mellett. Sajnos egy szerencsétlen betegség miatt a Grand Canyon helyett én egy Vegas-i kórházat néztem meg, de az egészségügy

megtapasztalása is egy pozitív csalódás volt azon a földrészen, nagyon magas színvonalú az ellátásuk. (22-27. kép)

Ez után főleg a tanulásra koncentráltunk, közeledett a félév vége és a vizsgák, projektek prezentációja. Habár tantárgyakból sokkal kevesebb volt egy félévben, mint itthon, mégis mindegyik tárgy keretében nagyon sok feladatunk volt, így nem lustálkodhattunk. Itthon 6-8 tárgyat is megcsinálunk egy félévben, míg ott 3-4 tárgy szükséges a helyieknek egy félév teljesítéséhez. Így azt a pár tárgyat sokkal nagyobb odafigyeléssel, sokkal mélyrehatóbban tanulják és több információ marad meg a témából a rohanás hiányával. Nagyon sokat tanultam mindhárom tárgy keretében az innovációról, a viselkedéstudomány alkalmazásáról a managementben, de a leghasznosabb szerintem a Digital Marketing nevű tárgy volt. Itt, a marketing 'Mekkájában' nagyon magas szinten tanulhattunk a digitális marketingről, számomra nagyon érdekes, releváns és naprakész információkat. Nagyon élveztem és a valaha tanult leghasznosabb tárgyamnak tartom. Ezen óra keretében követelményként egy online Social Media oklevelet is szereztünk. Az amerikai oktatásban nagyon beszélgetés, csoportmunka és prezentáció központúak a tárgyak. Sokat szerepeltünk, felszólaltunk és a légkör is sokat segített abban, hogy ne érezzük azt a feszültséget, félelmet és lámpalázat amit az itthoni órai felszólalásokkor vagy prezentálásokkor lehet érezni a teremben. Egészen más volt és a mai napig nem tudom hogyan érik ezt el, de mindenképpen sokat segített a szereplésben és önkifejezésben.

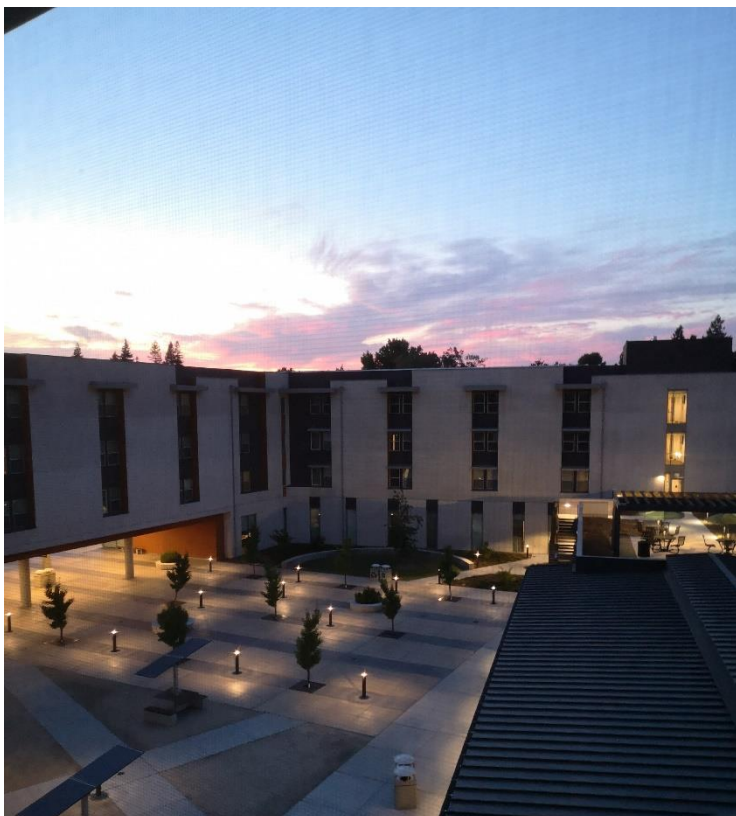
A félév végeztével úgy gondoltam, hogy hazafelé az utolsó három napomat San Franciscóban töltöm, mivel mindig pozitív élményeket hagyott, de sosem töltöttem elég időt ott ahhoz képest, hogy milyen közel volt. Kivettem a már-már régi kedvenc Airbnb szobámat a világ legjobb kilátásával és egy nagyon autentikus hétvégét töltöttem városnézéssel, karácsonyi ajándék és szuvenir vásárlással és a helyi étellel való megismerkedéssel. San Francisco meglepően kicsi, sokkal kisebb például Budapestnél. A Twin Peaks-en állva könnyen beláthatjuk az egészet, nagyon otthonos barátságos helynek tűnik ezzel a mérettel. A városon belül sincsenek nagy távolságok, gyalog pár percet sétál az ember és azon kapja magát hogy már nem veszik körül 50-70 emeletes épületek, kiért a belvárosból. Pont sokszínűsége adja a szerethetőségét, a Belváros felhőkarcólótól távolabb a Nob Hill nyugis környékén át a Golden Gate Park természeti csodáig minden megtalálható benne. Ez a legeurópaiabb hangulatú város Kaliforniában, így nem meglepően hamar a kedvenc városom lett. (28-34. kép)

Az amerikaiak teljesen más hozzáállással szemlélik az életet, megértőek, segítőkészek és türelmesek egymással alapvetően, a tapasztalataim szerint. Műveltek és intelligensek, nyitottak és kedvesek, így bárkivel lehet egy jót beszélgetni bárhol, a bolttól kezdve a buszmegállóig. Ezek az emberi kapcsolatok azonban sokszor felszínesek, nagyon vigyáznak és nem bíznak meg könnyen senkiben, így ritkán alakulnak ki igazi hosszan tartó barátságok. Nem éreztem, hogy beilleszkedtem volna, de nagyon pozitívvá tették a helyiek az itt töltött időmet a közvetlen és barátságos hozzáállásukkal. Alapvetően nagyon sokat stresszelnek és aggódnak mindenben, ami érthető is, hisz az élet legtöbb területén nem fogja senki a kezüket, de pozitívan állnak mindenhez.

Össességében egy nagyon hasznos és élménydús félévet töltöttem az USA-ban, sokat tanultam, sok problémát és új helyzetet kellett megoldanom, sok új tapasztalatot és szép élményt gyűjtöttem, amelyek a későbbiekben hasznomra fognak válni.

1. kép – Airbnb szoba kilátás, San Francisco

2. kép – Koli szoba kilátás, Sacramento State

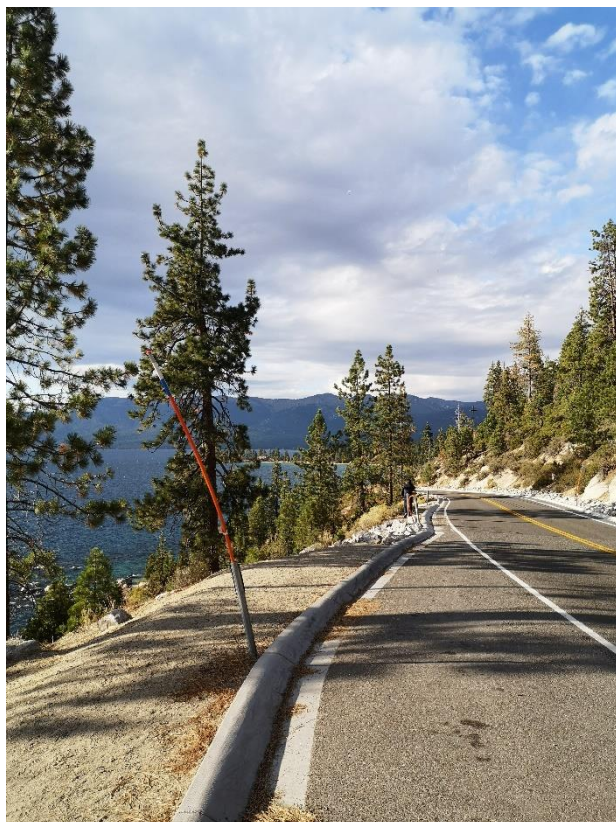
3. kép – San Francisco az Oakland Bay Bridge-ről

4. kép – Sacramento State Hornets football meccs

5. kép – Point Reyes túra

6. kép – Lake Tahoe

7. kép – Lake Tahoe

8. Kép – Northstar California Resort, Lake Tahoe

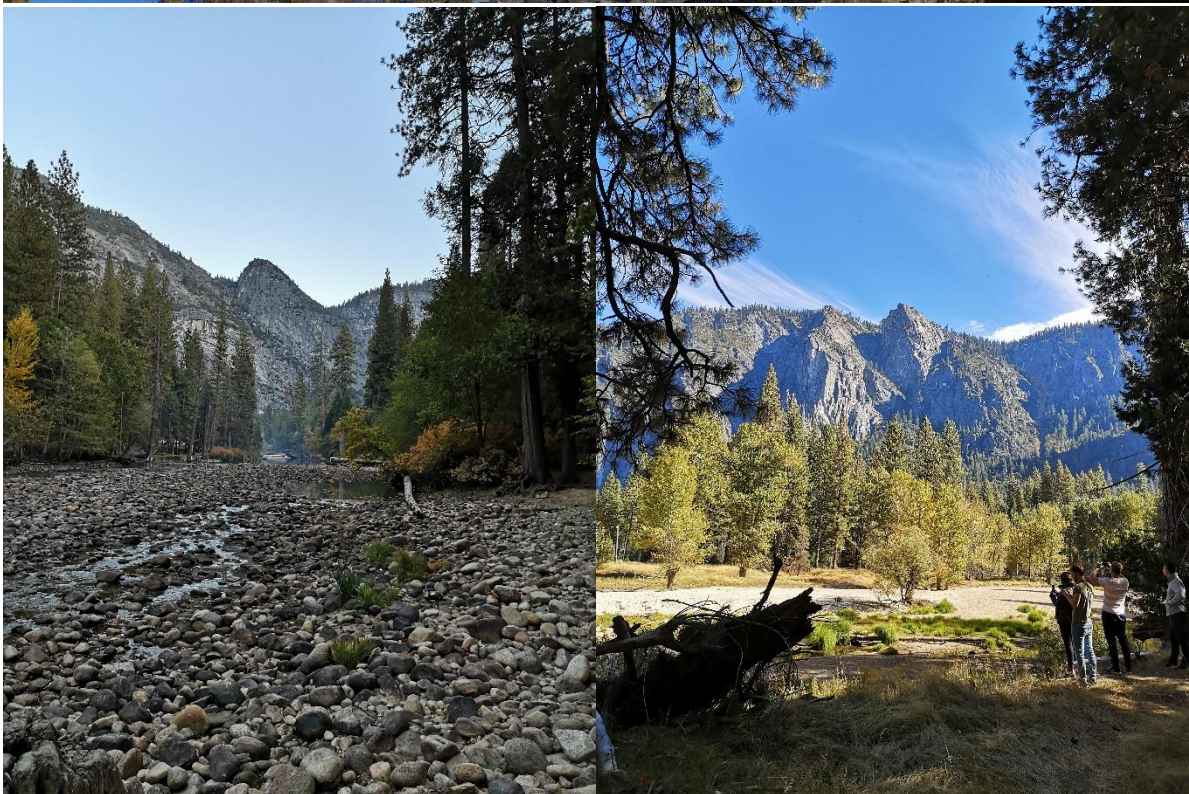
9. kép – Northstar California Resort, Lake Tahoe

10. kép – Sacramento városközpont

11. kép – Sacramento kertvárosi utcácska

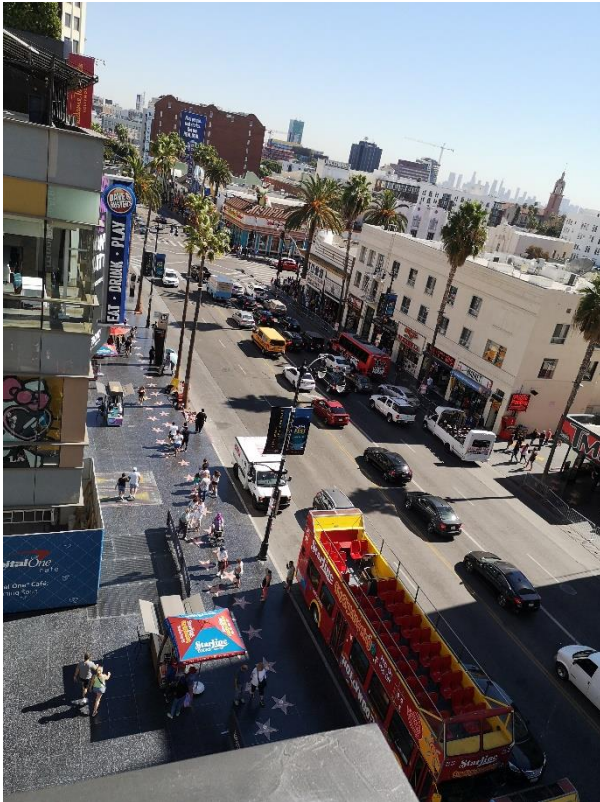
12-13-14. kép – Yosemite National Park

15. kép – Yosemite National Park

16. kép – Hollywood boulevard, Los Angeles

17. kép – Hollywood boulevard felett

18. kép – Universal CityWalk, LA

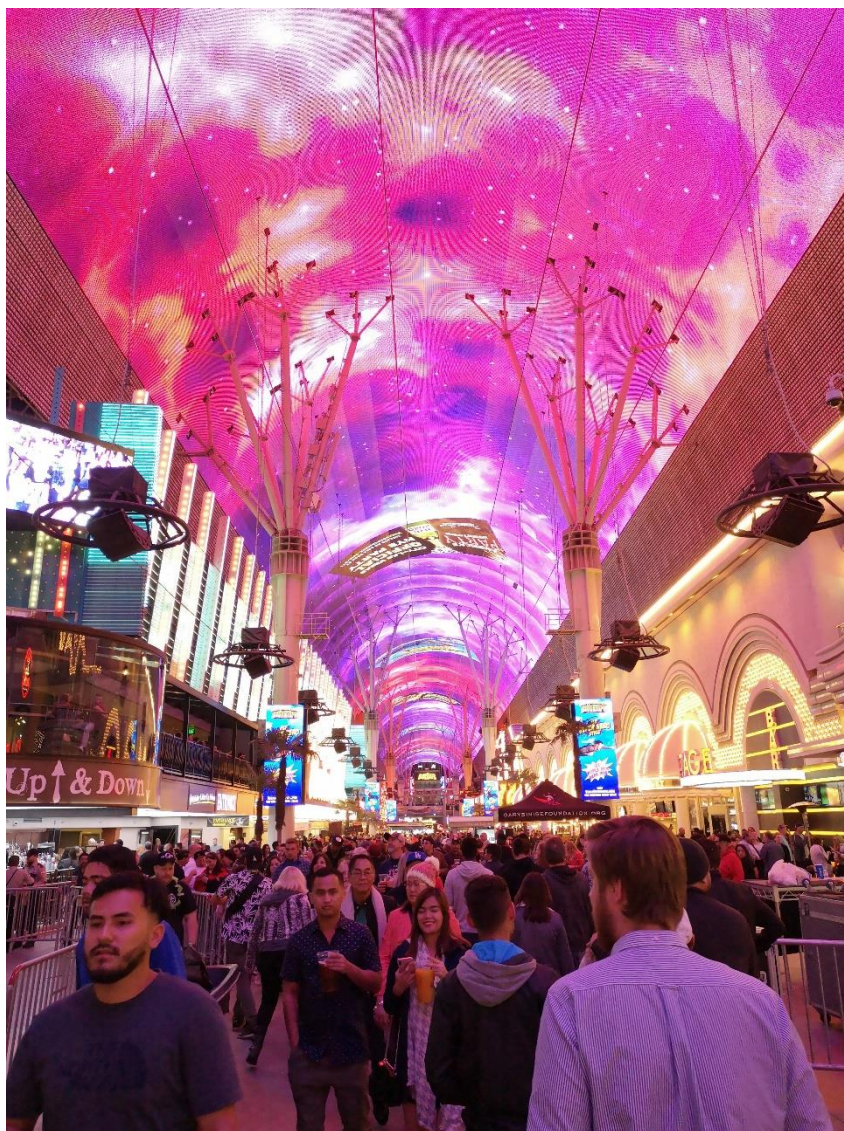
19. kép – Naplemente a 70. emeleten, OUE Skyspace, Los Angeles

20. kép – Pacific Coast Highway, Santa Monica Pier, Los Angeles

21. kép – Griffith Observatory, Los Angeles

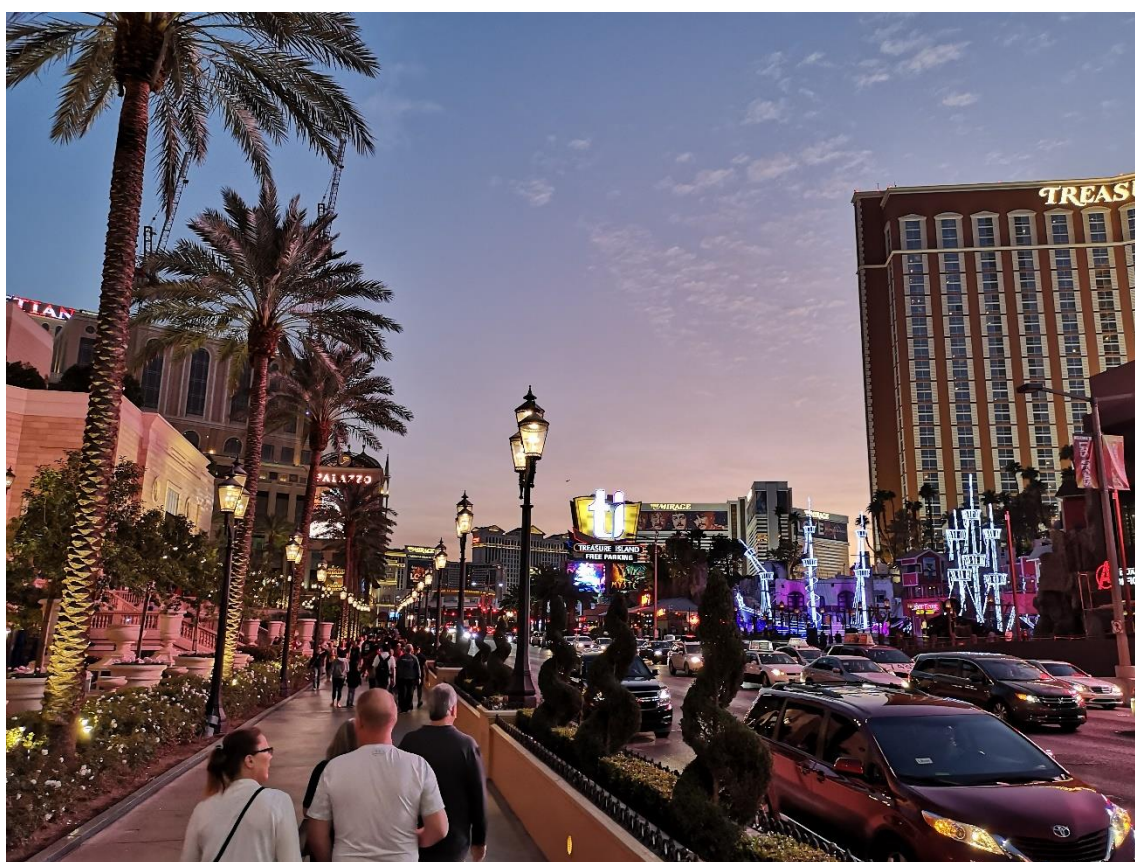
22. Kép – Fremont Street Experience, Las Vegas

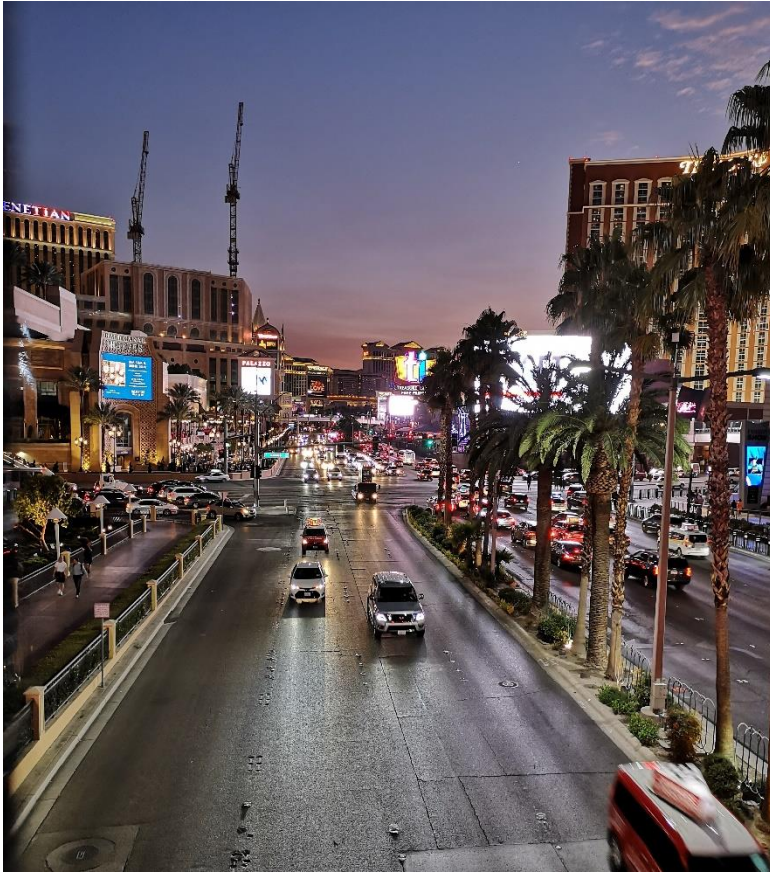
23. Kép – Las Vegas Sign, Las Vegas Strip

24. Kép – kilátás a Hard Rock Live teraszáról, Las Vegas Strip

25. Kép – Las Vegas utcakép

26. Kép – Las Vegas utcakép

27. Kép – Las Vegas utcakép

28. Kép – Japanese Tea Garden, SF

29. Kép – belváros a Twin Peaks-ről, SF

30. Kép – Naplemente a Twin Peaks-ről, San Francisco

31. Kép – Twin Peaks, SF

32. Kép – San Francisco belváros

32. Kép – San Francisco éjszakai fények

33. Kép – Lombard Street, San Francisco